

Kerkverhaal 1

Mijn beleving is een rouwdienst, lang geleden, maar niet vergeten. Voor de preekstoel twee kistjes van twee meisjes uit de gemeente en van de school, in dezelfde klas waar mijn dochter in zat, ze waren verdronken.

In de overvolle kerk (met mijn moeder en dochter) heeft de dominee een lied opgegeven, en wel “Grote God wij Loven U”; mijn kind zegt hardop: „Bep, dat kin ik!” tegen mijn moeder, alsof er een engel bij ons kwam en troost bracht in zo’n groot verdriet. Om nooit te vergeten.

M. Machiela-de Jong, St. Jacobiparochie